

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ประเภทการศึกษาเชิงเปรียบเทียบเพื่อเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ การอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2538 ซึ่งในบทนี้ผู้วิจัยได้เสนอขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัย และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

5.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการเลือกโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2538 จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 390 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ จำนวน 195 คน และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ จำนวน 195 คน

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ของนักเรียนซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถาม ของ ฌองซู โรจนเลิศ (2533) และ พเฮวี่ เกาทันท์ทอง (2534) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของโรงเรียนตามความคิดของนักเรียน และแบบสอบถามพฤติกรรมด้านน้ำของนักเรียนซึ่งปรับปรุงจากแบบสอบถาม ของ พเฮวี่ เกาทันท์ทอง (2534) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเพื่อจะได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ ผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายปกครองนักเรียน 2 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยา 1 ท่าน แล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวตามลำดับไปทดลองใช้ และได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ($\alpha = .88, .79, .78$ และ $.93$ ตามลำดับ) สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนด้วยตนเอง

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ เพื่อบรรยายสภาพของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงร้อยละ และในการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของอัตมโนทัศน์ คะแนนเฉลี่ยของสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ ด้วยการทดสอบที (t-test) ตลอดจนการเปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ด้วยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนกับอัตมโนทัศน์ การอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และค้นหาตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัย โดยใช้วิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณเป็นขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis)

5.4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ปรากฏว่า

1. นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ มีอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และโดยส่วนรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ มีอัตมโนทัศน์ทั้งด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และโดยส่วนรวมทุกด้านต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ แต่นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ มีอัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในด้านพฤติกรรมครู ด้านการสอน และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนต่ำกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ แต่มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. พฤติกรรมด้านวินัยมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ การอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน เรียงตามลำดับจาก

มากไปหาน้อยคือการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และสภาพแวดล้อมด้านพฤติกรรมครู

ตัวพหุคูณทั้ง 4 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนได้ร้อยละ 31.11

($R^2 = 31.11$)

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีอัตมโนทัศน์ค่านิยม
นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย ในด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
และรวมทุกด้าน ดังนั้นบิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องควรจะมีข้อเสนอแนะให้นักเรียน
มีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนในทางที่ดี ส่งเสริมความถนัดความสามารถของตนเองตามสติปัญญาที่
นักเรียนมีอยู่อย่างเหมาะสมเมื่อเด็กทำดีและทำในสิ่งที่เหมาะสมเท่าที่เด็กสามารถทำได้ รวมทั้งช่วย
ให้เด็กพบคุณค่าในตนเองเข้าใจตนเองอย่างถูกต้อง มีการให้รางวัลหรือการเสริมแรงให้คำปรึกษา
แนะนำเมื่อเขาต้องการ จะทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถปฏิบัติตนในสังคมได้
อย่างมีความสุขและสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไปอย่างเหมาะสม ดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมาย

2. จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัยมีกลุ่มนักเรียนที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย มากกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรม
อยู่ในวินัย ดังนั้นบิดามารดา ผู้ปกครอง ควรตระหนักถึงการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมคือแบบ
ประชาธิปไตยซึ่งเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เข้มงวด และละเลยจนเกินไป มีเหตุผล ให้ความรัก
ความเอาใจใส่ ให้เสรีภาพอย่างมีขอบเขต และฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ซึ่งจะส่งผลให้
นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และหลีกเลี่ยงการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันซึ่งอาจจะกดดัน
ทำให้นักเรียนขาดอิสระ ไม่มีความมั่นใจ มีลักษณะคล้ายตามผู้อื่น อาจคับข้องใจจนประพฤติตนไม่
เหมาะสม ควรหลีกเลี่ยงการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ควรเอาใจใส่ดูแลและสนับสนุน
มากกว่าการตำหนิ ลงโทษเกินกว่าเหตุ ละทิ้ง เพิกเฉย และลำเอียงทำให้นักเรียนขาดผู้แนะนำ
ไปในทางที่ถูกที่ควร อาจเป็นเหตุให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ผิดวินัย เพื่อเรียกร้องความสนใจ

3. จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีความคิดเห็นต่อ
สภาพแวดล้อมของโรงเรียนดีกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย ในด้านพฤติกรรมครู ด้านการสอน
และรวมทุกด้าน ดังนั้นครูอาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครูโดยการ

ส่งเสริมให้ครูมีการปรับปรุงพฤติกรรมซึ่งจะมีผลต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสม และพฤติกรรมการสอนของครูมีบทบาทในการสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเองไม่น่าเบื่อ มีความยุติธรรม น่าเชื่อถือ มีเหตุผล ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และปรับปรุงการสอนให้น่าสนใจ สอนให้ตรงกับหลักสูตร ตั้งใจสอนอย่างเต็มความสามารถ ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจ เกิดความสนใจ ความต้องการที่จะเรียน ไม่สร้างปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อันอาจจะขัดขวางกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน

ครูอาจารย์ฝ่ายแนะแนว และฝ่ายปกครองมีส่วนช่วยเหลือในการป้องกัน แก้ไขปัญหาร่วมกัน เช่น ให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือ จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม เช่น เล่นกีฬา วาดภาพ หรือกิจกรรมเสริมอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ไม่เอาเวลาไปมั่วสุมหรือใส่ใจกับเรื่องไร้สาระ และอาจถูกชักจูงไปในทางที่ผิด การป้องกัน และแก้ไขปัญหามิฉะนั้นของนักเรียนที่เหมาะสม ควรเน้นให้นักเรียนตระหนักถึงปัญหาด้านตนเอง การลงโทษควรเป็นวิธีการสุดท้ายที่จะดำเนินการ รวมทั้งติดตามพฤติกรรมทางวินัยของนักเรียนว่าพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ไขต่อไป ความร่วมมือกันระหว่างฝ่ายปกครอง และฝ่ายแนะแนวมมีส่วนทำให้การแก้ไขปัญหามาตรึมพฤติกรรมผิดวินัยของนักเรียนลดลงสำเร็จได้ด้วยดี ควรร่วมกันจัดทำโครงการป้องกัน และแก้ไขปัญหามาตรึมพฤติกรรมผิดวินัย โดยร่วมกันค้นหาสาเหตุ และหาวิธีการช่วยเหลือ รวมทั้งกำหนดมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินการ อาจจะมีการตั้งกรรมการพิจารณาพฤติกรรมผิดวินัย และแบ่งขอบข่ายงาน หน้าที่ให้แต่ละฝ่ายที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ความสำเร็จจะเกิดขึ้นจากการประสานงาน ประชาสัมพันธ์ของฝ่ายแนะแนพร่วมกับฝ่ายปกครอง คณะครูในโรงเรียน และครอบครัวของนักเรียน ความร่วมมือของทุกฝ่ายจะมีส่วนช่วยเหลือเยาวชนผู้เป็นอนาคตที่สำคัญของสังคมไทยต่อไป

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางวินัยของนักเรียน ในระดับที่กว้างขวางขึ้น เช่น เขตการศึกษา ระดับภูมิภาค และศึกษาระดับชั้นอื่นๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้มากยิ่งขึ้น
2. การวิจัยนี้ได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบสอบถาม ควรมีการนำวิธีอื่นมาใช้เก็บข้อมูลหรือใช้ประกอบร่วมกันเช่น การสัมภาษณ์โดยตรงหรือการสังเกตพฤติกรรม
3. ควรมีการวิจัยเรื่องดังกล่าวอีก โดยศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ เพิ่มอีกเช่น ความซื่อสัตย์สุจริต การประหยัดอดออม
4. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเพิ่มขึ้นเช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว เพื่อค้นหาตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน

หอสมุดกลาง

มหาวิทยาลัยขอนแก่น